

Obiols i el «pla B» de l'Estatut

MANUEL CUYÀS

● Si el PSC, a través de la Fundació Rafael Campalans, et convoca per ahir a la presentació d'un llibre pòstum de Joan Reventós que va sortir publicat el mes de gener, has de pensar que l'acte serà un pretext per fer una mica de campanya pel «sí» a l'Estatut. S'ha de dir a favor dels socialistes que són gent seriosa i s'ha de dir en contra dels periodistes que som uns malpensats, perquè Isidre Molas, Josep M.

Castellet i el diputat al Parlament Europeu Raimon Obiols, que són els que van glossar el llibre, es van limitar a parlar del líder mort ara fa tres anys i del valor humà de l'excel·lent producte literari que es presentava, *Amics, companys i mestres*. No van incórrer en el mal gust de dir, per exemple, que Joan Reventós hauria votat «sí».

Obiols després d'aquest acte en tenia un altre i, a la tarda, presentava a la Fundació Tàpies unes jorna-

des sobre la cultura a la Unió Europea. Aquí sí que, sense pronunciar ni un sol cop la paraula Estatut, va defensar per via indirecta un vot positiu al seu articulat el dia del referèndum. Obiols va començar dient que Europa està en crisi. I que si ho està és, entre altres motius, pel «no» que França i Holanda van donar a la Constitució Europea posada en referèndum. Molts dels que van votar negativament, afirma Obiols, es refiaven

que Brussel·les tindria un «pla B» per si triomfava el «no». No hi havia «pla B», tal com s'havia dit i repetit, i ara Europa està com està. Aturada. Tot seguit, Obiols posa en solfa l'esquerra que idolatra el «no» sistemàtic i tots els que creuen que com pitjor vagin les coses millor perquè així la gent reaccionarà. La gent no reacciona sinó que es deprimeix i el problema és que els primers a no tenir «pla B» alternatiu són els que voten «no». Està

entès, senyor diputat.

Obiols, tres cops candidat a presidir la Generalitat, és un analista brillant però un orador sense relleus ni amenitats. Un senyor que l'escolta pregunta a un altre en veu baixa:

– Tu creus que hauria estat millor president que Pasqual Maragall?

– I tant. Té una línia de pensament més clara.

– No ens hi hauríem adormit?

– Sí, però dormiríem més tranquils.